

16. neděle v mezidobí C

*Marto, Marto! Děláš si starosti
a znepokojuješ se pro mnoho věcí.
Jen jedno je třeba. (Lk 10,41n)*

První čtení

Genesis 18,1-10a

Hospodin se zjevil Abrahámovi v Mamreově doubravě, když seděl za největšího denního parna u vchodu do stanu. Když totiž zdvihl své oči a podíval se, hle – stáli před ním tři muži. Sotva je spatřil, běžel jim vstříc od vchodu do stanu, poklonil se až k zemi, a řekl: "Můj pane, jestliže jsem našel přízeň v tvých očích, nepřecházej kolem svého služebníka. Připraví se trochu vody, abyste si umyli nohy, a odpočinete si pod stromem. Přinesu kousek chleba, posílíte se a pak můžete jít dál, neboť proč byste jinak šli kolem svého služebníka?" Odpověděli: "Nuže, udělej, jak jsi řekl!" Abrahám pospíšil do stanu k Sáře a pravil: "Honem vezmi tři měřice mouky, té nejjemnější, zadělej ji a upeč placky!" Potom Abrahám běžel ke stádu, vzal mladé krmné tele a dal ho služebníkovu, aby ho rychle upravil. Pak vzal kyselé i sladké mléko, tele již upravené a předložil jim to. Obsluhoval je pod stromem, zatímco jedli. Zeptali se: "Kde je tvá žena Sára?" Odpověděl: "Tady ve stanu." (Hospodin) řekl: "Vrátím se k tobě napřesrok v tento čas a tvá žena Sára bude mít syna."

Druhé čtení

Kolosanům 1,24-28

(Bratři a sestry!) Teď sice pro vás trpím, ale raduji se (z toho), protože tím na svém těle doplňuji to, co zbývá vytrpět (do plné míry) Kristových útrap; (má z toho prospěch) jeho tělo, to je církev. Do jejích služeb jsem se dal, jak to bylo ve shodě s Božím darem, který mi Bůh svěřil, abych vám plně oznámil Boží slovo, totiž to tajemství, které bylo skryté od věků a od pokolení, ale které teď bylo odhaleno jeho věřícím: těm Bůh chtěl oznámit, jaké bohatství (božské) slávy je pro pohany v tomto tajemství, že Kristus je ve vás, naděje na věčnou spásu. O něm my kážeme, každého člověka napomínáme, každého člověka učíme s veškerou moudrostí, abychom každého člověka učinili dokonalým ve spojení s Kristem.

Ježíš přišel do jedné vesnice, kde ho přijala do domu nějaká žena jménem Marta. Měla sestru, která se jmenovala Marie. Ta se posadila Pánu k nohám a poslouchala jeho řeč. Marta měla plno práce s obsluhou. Přistoupila k němu a řekla: "Pane, nezáleží ti na tom, že mě má sestra nechala obsluhovat samotnou? Řekni jí přece, ať mi pomůže!" Pán jí odpověděl: "Marto, Marto! Děláš si starosti a znepokojuješ se pro mnoho věcí. Ano, jen jedno je třeba. Marie si vybrala nejlepší úděl a ten jí nikdo nevezme."

K zamyšlení

Maria a Marta – známé místo z evangelia, které u žen způsobuje nevoli a rozhořčení, když vidí jasnou nespravedlnost vůči Martě. Jak může Ježíš znevažovat její práci a její námahu?

Marta to s Ježíšem myslí dobře – stejně jako to dobře myslíme my s ostatními lidmi, o které se staráme, kteří jsou nám svěřeni. Je tak zaneprázdněna starostí o Ježíše, že vůbec nepomyslí na to, zda její starosti a péče odpovídají Ježíšovým potřebám. V případě Marty bychom se měli sami sebe ptát, jak často se staráme o ostatní, jak často za ostatní myslíme, plánujeme, rozhodujeme a konáme bez toho, abychom se jich zeptali, zda o to vůbec stojí. Toto konáme s přesvědčením, že my sami nejlépe víme, co on nebo ona potřebují, to znamená, že hodnotíme ostatní jen podle svého vlastního úsudku. Tak stojí ti, kteří pomáhají ve středu stvoření, zatímco ostatní jsou degradováni k tomu, že jsou objekty "dobrých skutků". Každému skutku musí předcházet opravdové přijetí toho druhého svým srdcem, a ne pouze očekávání a naše vlastní zájmy. Opravdová láska k bližnímu nevykonává nežádoucí dobré, ale nevhodné skutky.

Rozdíl v tom, zda naše námaha odpovídá opravdovému, svobodnému přání pomoci druhému člověku nebo zda v tom hrají roli pouze naše vlastní potřeby, poznáme podle našich reakcí, když si myslíme, že naše práce nebyla dostatečně ohodnocena. Marta je pro nás se svou stížností dobrým příkladem: "Pane, nezáleží ti na tom ... Řekni jí přece...!" Pro Martu bylo absolutně jasné – kdo více pracuje, je v právu – a žádá Ježíše, aby se postavil na její stranu. Ale – Ježíš se zastává té, která zde jakoby bez užitku sedí – "Marie si zvolila tu lepší část", jak stojí v jednom z překladu textu, který se snaží být co nejvýstižnější. Pozvání dívat se jednou na život z jiné perspektivy.

Marie a Marta – to jsou dvě části v každém z nás. Obě jsou důležité a žádná není důležitější než ta druhá. Maria bez Marty – to by bylo jen jakési zbožné společenství ignorující potřeby a nedostatky ve světě. Marta bez Marie – to by byl jen čistý výkon, jakési neustálé vlastní sebe naplňování skrze práci a skutky skrze "lásku k bližním", která nebere na vědomí jeho potřeby. Ve většině z nás je silněji zastoupena Marta – potřeba něco konat, něco, čím se člověk může prokázat, má silnější hlas. Když se odhodláme ztišit se, když v tichosti sedíme a posloucháme, co k nám Bůh promlouvá, neustále se v nás ozývá hlas, který nám připomíná vše, co zůstalo ležet, co musí být okamžitě vyřízeno...

Snad pro nás může být tato letní doba jakýmsi pozváním, abychom se jako Maria posadili k Ježíšovým nohám a "pouze" mu naslouchali. Možná slyšíme jen mlčení. Možná se setkáváme pouze s vnitřním neklidem, rozkošem a prázdnotou. Ale přesně v okamžiku, kdy se rozhodneme pomoci trpělivosti a odvahy překonat prázdnotu a neklid, se v nás cosi dá do pohybu, Boží hlas si v nás vytvoří časem prostor. Neklid a rozkol jsou důležité síly. Ukazují kolik toho ještě je, co překáží našemu setkání s Ježíšem, a že napětí mezi Marií a Martou v nás není v rovnováze. Ale ukazují nám, že nás Bůh zve, abychom naší cestě dali jiný směr, protože ta současná cesta pro nás není dobrá. A pak budeme možná smět zakusit hluboký vnitřní klid, vnitřní mír, ve kterém pochopíme smysl této události: stačí, abychom byli před Bohem, který na nás pohlíží s láskou. Jeho lásku si nezasloužíme žádnou činností zde na světě. Je tady – prostě proto, že nás Bůh v životě miluje.